

Orosháza, 1891. december 30. – Orosháza, 1971. november 9.

Agrárproletár családból származott. Kitanulta a cipésmesterséget, és néhány évi otthoni munka után, 1912-ben, Budapestre ment dolgozni. Olyan mesternél kapott munkát, aki szocialista volt, az ő hatására még abban az évben tagja lett a cipészek szakszervezetének és a Magyarországi Szociáldemokrata Pártnak. 1915-ben a szakszervezet vezetőségébe is bevásztották; az oktatásügy irányítása volt a feladata. Elvégezte a Galilei Kör első- és másodfokú szabadegyetemét is. 1917-ben, a szociáldemokrata párt VII. kongresszusán mint küldött vett részt, jelentős agitációs feladatokkal bízták meg. Egyre inkább ismertté vált a rendőrség előtt is. Pártja javaslatára hazatért Orosházára. Az Orosházi Friss Újságban, 1917 őszén közzétett felhívására sikerült számos korábbi szociáldemokrata párttagot összegyűjtenie. Az őszirózsás forradalomról az elsők között értesült, egy hozzá intézett levélből. Az abban kapott felhívás szerint megalakították a helyi nemzeti tanácsot. A Tanácsköztársaság orosházi időszaka alatt a direktórium tagja, majd Esztergom vármegye kormányzótanácsi biztosává nevezték ki. A kommün bukása után letartóztatták, tizennégy hónapi börtön után, betegsége miatt, ítélet nélkül hazaengedték, de rendőri megfigyelés alatt tartották. Szabadabb mozgása érdekében kiváltotta az iparengedélyt. Tevékeny részese volt szülőfalujában a szociáldemokrata párt újjászervezésének. A húszas évek végén őt választották meg elnökül. Az 1928 őszén megtartott megyei törvényhatósági választásokon az Orosházáról bekerült nyolc szocialista tag egyike. A háború alatt nemcsak a május elsejéket töltötte a rendőrségen, mint korábban, hanem különféle indokokkal minden évben letartóztatták néhány hétre. A német megszállás után házi őrizetet rendeltek el ellene, s ez Orosháza felszabadításakor, 1944. október 6-án szűnt meg.

Ekkor a falu volt szociáldemokratái úgy döntöttek, hogy kommunista pártszervezetet hoznak létre. A pártszervezéssel megbízottak között ő is ott volt, és az október 14-én megtartott alakuló ülésen a pártvezetőség tagjává választották. 1944. november 1-jén, a város első tanácsülésén ő is ott volt a Magyar Kommunista Párt képviselőjében. Eddigi tevékenységének elismerése fejeződött ki abban, hogy a város 1944 képviselőjévé választotta az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. A város vezetésében még sokáig aktív szerepet játszott, főleg a Nemzeti Segély vezetőjeként tevékenykedett. Később, mint a városi pártszervezet végrehajtó bizottságának a tagja látott el több fontos szervezési és irányítói feladatot.